यत्सुचि परिशिन्षि तद्ग्रिक्तेत्रोिक्ष्टिम्य यत्स्याल्यां यया परीणक्ते निर्वपेदेवं तत्त्त्मात्त्व्य एव कश्च पिवेत्त्वे नाब्राक्तणः पिवेद्ग्रौ क्यधिश्रयन्ति तस्मात्राब्रा-कृणः पिवेत् ॥ ३१॥ ब्राक्तणम् ॥ ३ [३.१.]॥ ॥

एता क् वै देवता योगस्ति। तस्मिन्वसत्तीन्द्रो यमो राजा नडो नैषिधोग्न-श्रन्तांगमनोऽसन्पा७सवः ॥१॥ तदाऽ एष एवेन्द्रः । यदाक्वनीयोऽयेष एव गा-र्हपत्यो यमो राजायैष एव नडो नैषिधो यदन्वाक् ार्यपचनस्तयदेतमक्र्कृदिन-णात आक्रिति तस्मादाकुर्क्रक्वे नडो नैषिधो यम राजानं दिन्तणात उपनय-तीति ॥ ३॥ अय य एष सभायामग्रिः । एष एवानश्रन्तांगमनस्तचाद्तमनाशिवे-वोपसंगक्ते तस्मादेषोऽनश्रव्य यदेतद्वस्मोइत्य परावपत्येष र्वासन्पाध्सवः स यो द्विनेतद्वेदेवं मध्येता द्वता वसत्तीति सर्वान्द्वेतांलोकान्त्रयति सर्वालो-काननुसंचर्ति ॥३॥ तेषामुपस्थानं । यदेव सायं प्रात्राह्वनीयमुप च तिष्ठत ज्डप चास्ते तदेव तस्योपस्थानमथ यदेव प्रतिपर्त्य गार्क्पत्यमास्ते वा शेते वा तदेव तस्योपस्थानमथ यत्रेव संव्रजनन्वाक्षायपचनमुपस्मर्त्तदेव तं मनसोपति-ष्ठेत तद्व तस्योपस्यानम् ॥४॥ ग्रथ प्रातः । ग्रनिश्वा मुद्धत् । सभायामासिवा-पि कामं पत्ययेत तद्व तस्योपस्थानमथ यत्रैव भस्मोइतमुपनिगर्हत्तद्व तस्यो-पस्थानमेवमु कृस्यिता देवता उपस्थिता भवन्ति ॥५॥ यजमानदेवत्यो वै गार्क्-पत्यः । अयेष आतृव्यदेवत्यो यद्न्वाकृषिपचनस्तस्मादेतं नाक्रक्राक्रेयुनं क् वा ऽग्रस्य मपत्ना भवत्ति यस्यैवं विदुष शृतं नाक्र्क्राक्र्त्यन्वाक्षायपचनो वाऽश्-षः ॥ ६॥ उपवसया विनमाक्रेयुः । यत्रैवास्मिन्यक्यतो भवत्ति तयो क्रास्येषो जमोघायाक्तो भवति ॥७॥ नवाविसिते वैनमार्ह्ययुः । तस्मिन्पचेयुस्तद्वाकृणा अश्रीयुर्वयु तन विन्देयत्पचेद्पि गोर्व रुग्धमधिश्रयितवै ब्रूयात्तिमन्ब्राह्मणा-न्पायितवे ब्र्यात्पापीयाध्सो क् वाज्यस्य सपता भवति यस्पैवं विरुष र्वं